

STORYS

BEHOORT BIJ PANORAMA 21 APRIL 1938

„Vader, lees maar gerust door, terwijl u uw naam onder mijn rapport zet.“

DE KABOUTERS EN DE TOL

ALLE jongens tol-
den weer. Je
weet wel, zo
met een kleine
zweep achter een
mooie tol aan-
zitten. Prachtig ging dat soms.
En dan de tollers zelf! Die waren
toch zeker ook mooi. Er was een
echte strijd ontstaan onder de
jongens bij Kees op school, wie
de mooiste tol had. Kees had een
reuzenleuke. Dat was er een, zo-
als geen van de jongens had. Hij
was in de vorm van een padden-
stoel. De onderwijzer vond hem
ook leuk en hij zei:

„Kees, jongen, nu heb je daar
wel een nagemaakte paddenstoel,
maar ik zal jullie eens iets over
echte paddenstoelen vertellen.”

„Ha, fijn,” juichten de jongens
en ze gingen gauw keurig zitten
om te luisteren naar wat mijnheer
vertellen zou. Nu, en dat was maar
wat interessant. Mijnheer ver-
telde er allerlei van.

„Jullie moeten maar eens in de
bossen gaan kijken,” zei hij.
„Daar zul je vast heel mooie
vinden. Maar voorzichtig zijn,
hoor. Je mag er niet aankomen,

want er zijn een heleboel vergif-
tige bij.”

Nu, de jongens namen zich voor
om eens de bossen in te trekken
en naar die echte paddenstoelen
te zoeken.

„Ik ga morgen direct kijken,”
zei Keesje. Toen hij thuis kwam en
dat vertelde, zei z'n vader: „Dat
is goed, Keesje, dan ga ik met je
mee. Dan gaan we samen, hè!”

„O,” zei Keesje, „dat is nog veel
leuker. Fijn hoor, paps, echt leuk!”

Toen Keesje 's avonds naar bed
ging, legde hij z'n zweep en tol
boven op zijn kastje, want Keesje
had geleerd alles netjes op te
bergen, net zoals de grote men-
sen dat doen. Toen hij eindelijk
in z'n bedje lag, sliep hij al heel
gauw en droomde van honderden
prachtige paddenstoelen.

Heel stilletjes kwamen toen twee
kabouterijtjes in Keesje's kamer
binnen. Dat waren Marjo met
zijn broertje Banto. Ze kwamen
eens kijken, of er iets voor hen
te doen viel. Want kabouters
werken altijd 's nachts en dan
ruimen ze alles op, wat de men-
sen hebben laten slingeren.

Ze zochten de hele kamer door,
maar ze konden niets vinden.

„Dit is een erg net jongetje,”
zei Banto tegen Marjo.

„Ik geloof 't ook, Banto. Maar
zeg, kijk eens, daar ligt een

van onze mooiste paddenstoelen.”

„Ja, werkelijk. Zie je, dan heb
ik toch wel goed gezien gisteren.
Toen was het jongetje, dat hier
nu zo lekker ligt te slapen, met
die mooie paddenstoel aan het
tollen.”

„Wat is dat: tollers?” vroeg
Marjo.

Banto, die veel bij de mensen
kwam, legde Marjo precies uit,
hoe je moest tollers.

„O,” zei Marjo, „dat lijkt mij
een reuzenleuk spelletje, zouden
wij het ook niet kunnen doen?”

„Nou, eigenlijk wel, hè? Zul-
len we 't eens proberen?”

„Top,” zei Marjo en ze gingen
beiden op een drafje naar hun
kabouterhuisje terug.

„Nu moeten we een zweep ma-
ken,” zei Banto. „Paddenstoelen
zijn er genoeg, hè. Daar hoeven
we niet naar te zoeken.”

„Nee,” zei Marjo, „dat is waar.
Zeg, wat zullen we een plezier
hebben! Waar maak je die zweep
van?”

„Van een dennetakje en een
lange grasspriet,” zei Banto en
met z'n beidjes gingen ze heel
ijverig aan 't werk om de zweep
te maken. Nu, die hadden ze wel-
dra klaar en toen konden ze met
tollers beginnen.

„Hier, deze moet je nemen,”
zei Marjo tegen Banto. „Kijk eens,

deze lijkt precies op de tol van Keesje en hij zal ook wel even fijn gaan."

Maar dat was niet zo, hoor. Want nauwelijks had Banto een paar maal met de zweep tegen de paddenstoel geslagen, of pats, daar lag hij in stukken.

"Ik begrijp er niets van," zei Banto, „nog maar eens met een andere proberen."

Och, och, dat ging al even slecht. De kabouters waren radeloos. De ene paddenstoel na de andere werd geprobeerd, doch geen van alle wilde blijven tolleren; ze gingen allemaal stuk. Op het laatst was er geen enkele paddenstoel meer heel en toen gaven Banto en Marjo het maar op.

„t Gaat niet," zeiden ze bedroefd. „We maken al onze mooie paddenstoelen stuk. Ik zou wel eens willen weten, hoe Keesje dat doet. Bij hem blijft de tol mooi heel," jammerde Banto.

„Ja," zei Marjo, „ik begrijp er ook niets van."

En dat was ook eigenlijk geen wonder, hè? Want hoe konden die kabouters nu ook weten, dat

„Kijk eens! kijk eens!" riep Keesje. „Hier staan er."

„Ik begrijp er niets van," zei Banto

de tol van Keesje van hout gemaakt was?

Toen Keesje met zijn vader de volgende dag door het bos wandelde om naar de paddenstoelen te zoeken, kwamen ze opeens op de plek, waar de kabouters 's nachts getold hadden.

„Kijk eens! kijk eens!" riep Keesje. „Hier staan er."

„Ja," zei vader, „dat zijn er wel geweest, maar ze zijn allemaal stuk!"

„Hoe zou dat komen, vader?" vroeg Keesje.

„Dat weet ik eigenlijk ook niet, Keesje," antwoordde vader. „Misschien hebben de mensen ze wel stuk getrapt, maar zeker weet ik dat ook niet, want ik zie nergens voetstappen staan. Wellicht is er nog wel een andere oorzaak voor."

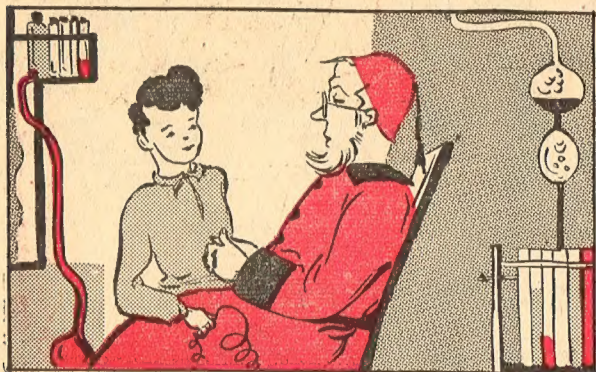
En in het Kabouterhuisje, diep onder de grond, daar zaten er twee, die de andere oorzaak wel wisten. Dat waren Marjo en Banto, die geprobeerd hadden om met echte paddenstoelen te tolleren!

CORRY ERKENS

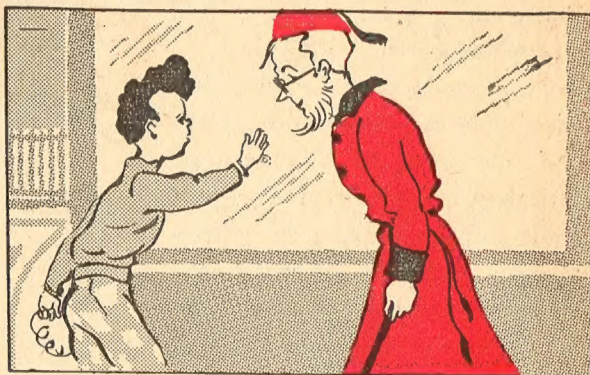

SAN MIN

DE STAD ONDER ZEE

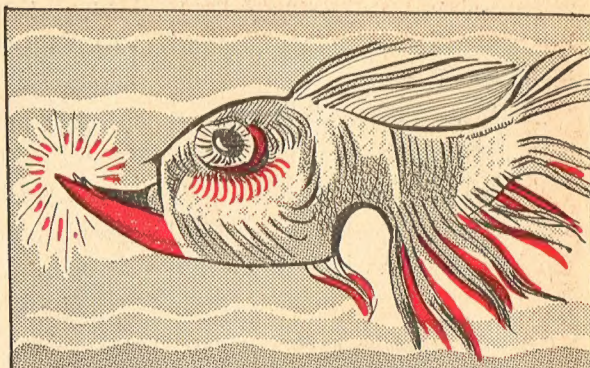
1. De beroemde professor Klein stond in zijn laboratorium bij Ben, dien hij als wees tot zich had genomen. „Ben,” zei hij, „ik moet op reis, maar wat moet ik met jou beginnen?”

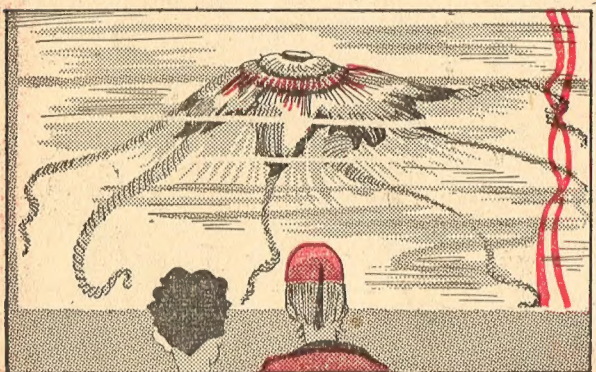
2. „Neem me maar mee, professor,” zei Ben. „Twee kunnen meer dan één en ik zal wel op mijn tellen passen.” De professor rukte aan een hefboompje en aan de wand verscheen een matglazen scherm.

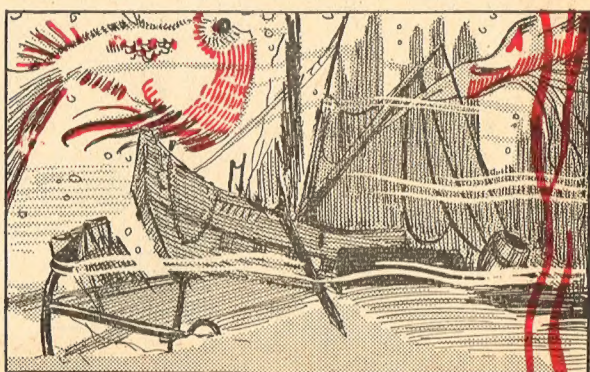
3. Ben's kijkers gingen wijd open van verbazing. Allerlei zonderlinge beelden waren op het glas getoverd. „Wat 'n water,” zei Ben, „wat zit daar allemaal in? Het lijkt wel een mierennest!”

4. „Dat is de bodem van de zee, Ben,” zei de professor. „Kijk 's, wat een rare snuiter,” lachte Ben. „Die draagt een lantaarntje op zijn snoet. En daar bah, wat 'n griezelig beest.”

5. „Zie je die lange armen, Ben? Dat is een soort kwal....” „O, ja,” zei Ben opgewonden, „die heb ik meer gezien. Op een plaatje dan. Kijk 'm eens zwaaien met zijn armen, net of ie in zijn soep roert.”

6. „'t Zou je met meevallen, wanneer je die sinjeur ontmoette, Ben.” „Tja,” zei Ben, „ik ontmoet toch liever den ijscoman kijk, wrakstukken. Da's zeker de schuit van een ouden zeeroover? Hei, daar zit nog zo'n kwal...!”

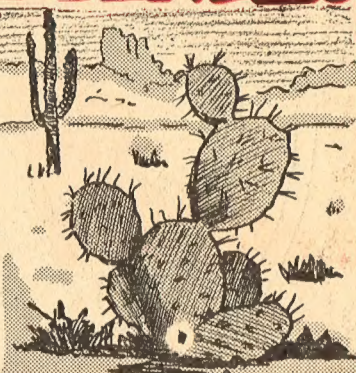

DE PALAWANS.

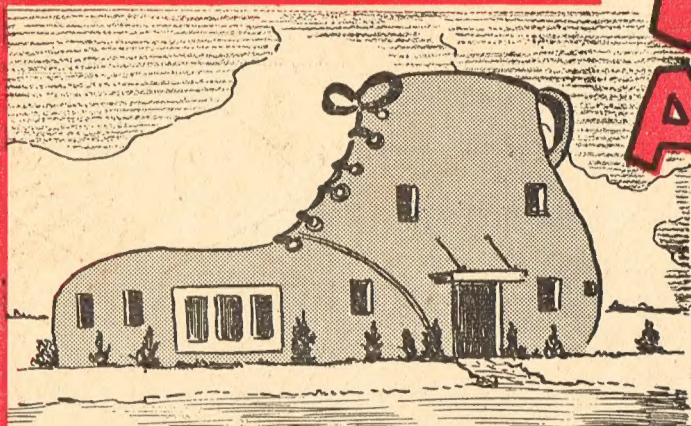
EEN DER INDISCHE VOLKSTAMMEN ROKEN
 BIJ VOORKEUR HUN SIGAREN MET HET VUUR
 IN DE MOND.

CACTUSSTEKELS

ZUN HARD EN SCHERP,
 DAT IS BEKEND GE-
 NOEG. ER ZUN ZELFS
 VERSCHILLENDE SOOR-
 TEN VAN CACTUSDO-
 RENS, ZO HARD EN
 SCHERP, DAT ZE VOORT
 GEBRUIK ALS GRAM-
 MOFOONNAALD ZONDER
 MEER GEREED ZUN?

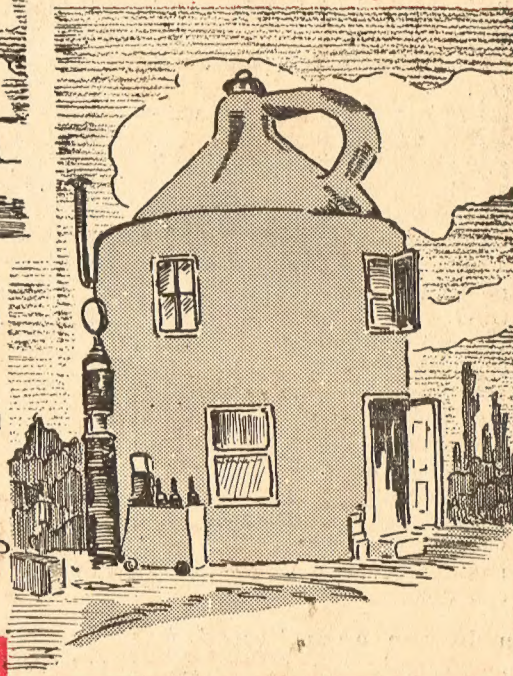

MOOI IS ANDERS..

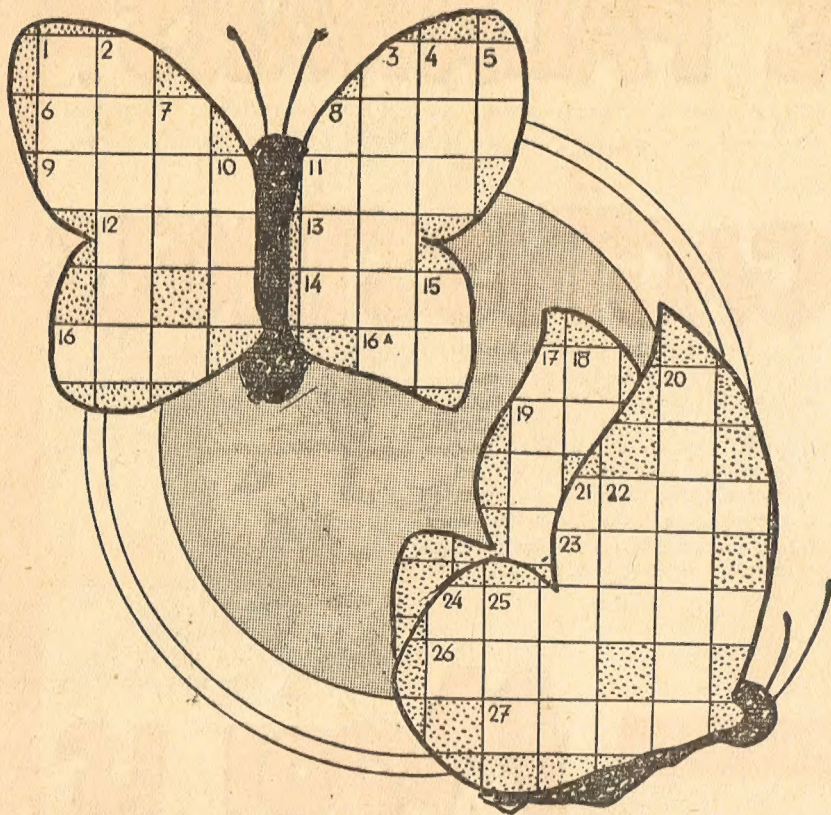

IN VIRGINIA, EEN DER NOORD-AMERI-
 KAANSE STATEN HEEFT MEN EEN DOMP-
 STATION GEBOUWD IN DE VORM VAN EEN
 BENZINEBUS. DIT STATION IS TEVENS
 HET WOONHUIS VAN DEN MAN, DIE DE
 BENZINEPOMPEN BEDIENT UIT EEN OOG-
 PUNT VAN RECLAME VINDEN SOMMIGEN
 DEZE BOUW MISSCHIEN WEL AARDIG.
 IN PORTLAND ORE, OOK IN AMERIKA, IS
 EEN ECHTE SCHOENWINKEL GEVES-
 TIGD IN EEN HUIS, DAT MEN DE VORM
 VAN EEN LAARS GAF. WAAR IS HET EIND
 ALS MEN OP DEZE WEG VOORT GAAT

G. GLESSINGHOVEN.

BONT ALLERLEI

Kruiswoordpuzzle

Probeer nu eens deze kruiswoordpuzzle op te lossen.

Van links naar rechts:

1. slede.
3. zo noemt men een paard wel eens.
6. latwerk, waarop men het wasgoed te drogen hangt.
8. een vlinder legt eitjes, uit elk eitje komt een....
9. ander woord voor nobel.
11. de vader van, vader.
12. zitplaats voor een tweeden persoon op een motor.
13. rund.
14. zo blaft een hondje.
16. één kilo is 10....
- 16a. ander woord voor achter.
17. deel van de mast.
19. hetzelfde als no. 13.
21. wijfje van een bok.
23. kippenhok.
24. iemand die niet kan zien.
26. wijfjeshert.
27. naaldboom, veel gelijkend op een den.

Van boven naar beneden:

1. oppervlaktemaat.
2. uit het gevaar helpen, bv. iemand uit het water....
3. het meervoud van 8 horizontaal.
4. hetzelfde als 11.

5. stoomschip (afkorting).
7. ander woord voor biljartstok.
8. komt uit de schoorsteen.
10. niet vast.
15. muziknoot.
17. kleur.
18. is bevestigd tussen twee wielen.
20. de rupsen gaan zich verpoppen, uit de pop komt de....
21. je moet oppassen, dat je niet ziek wordt en de krijgt.
22. lidwoord.
24. dat zeg je als je het heel erg koud hebt.
25. als je altijd goed je ... leert krijg je beslist een tien.

Wat zou dat zijn?

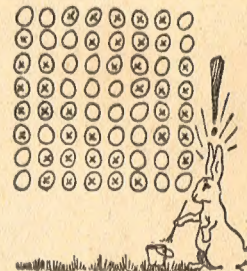
Snuffelaar en zijn hond kijken een beetje sip. Ze hebben een raadsel op te lossen gekregen en raken er niet goed uit wijs. Mis-

Oplossingen vorig nummer

MANDJESPUZZLE

H A A S J E
A L A I
D E R E E
D I E R E
E N Z R E
N A A R N

PAASPUZZELTJE

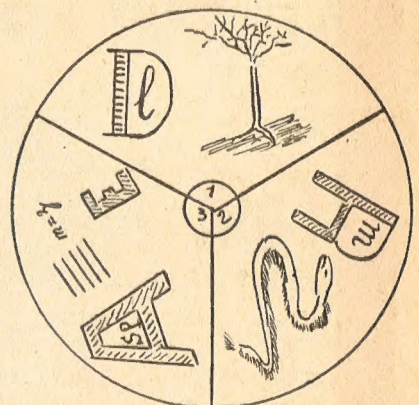

DRIE-WOORDEN-REBUS 20

1. Vacantie (va(an)-(k)can-tie(n))
2. Klokkenspel (klokken-sp-el).
3. Eiernest (Ei-er-nest).

DANSENDE PAASEITJES

passagier — eierdop — omnibus
kabouter — schemerlamp — nik-
kertje.

Drie-woorden-rebus 21

Het eerste woord is een boomsoort.
Het tweede een delfstof.
Het derde een heel gezonde
groente.

schien kunnen jullie het veel beter
dan Snuffelaar. Probeer 't maar
eens. Hier is het.

Mijn eerste is aan mijn lichaam,
Mijn tweede is kogelrond,
Mijn derde is hoog in aanzien
En noemt men vaak gezond.
't Geheel wordt druk beoefend
Op 't uitgestrekte veld
Door tweeëntwintig spelers,
In rijen opgesteld.

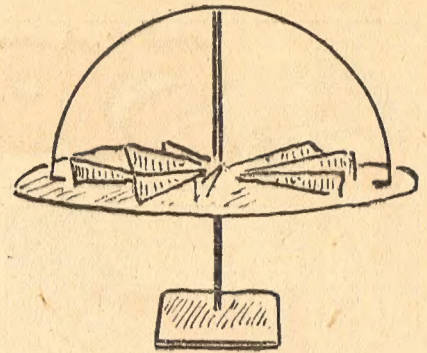
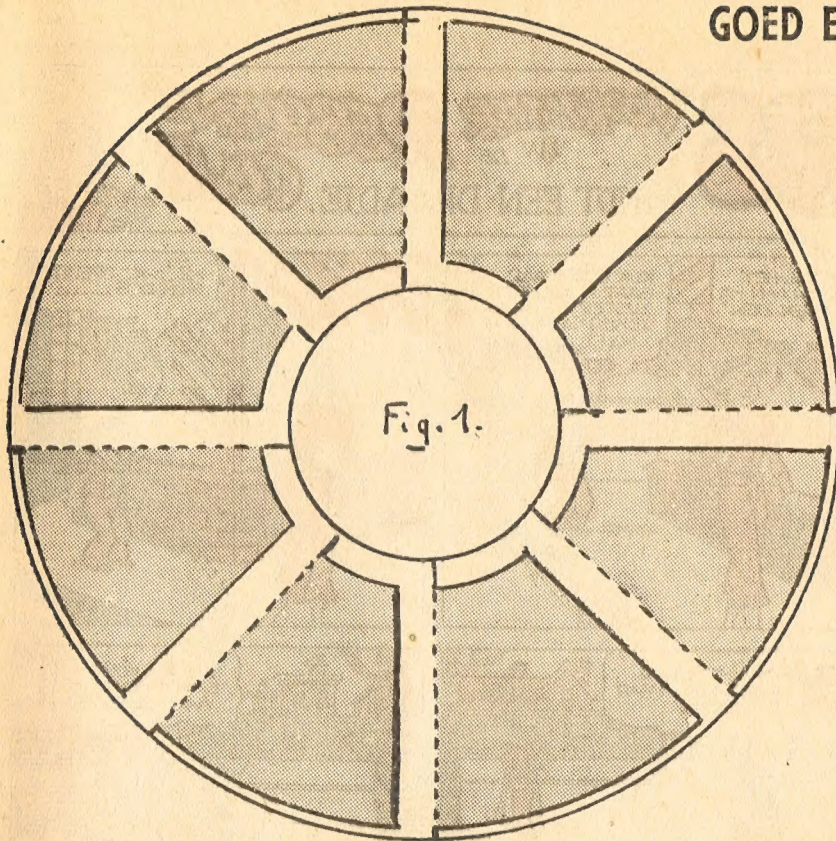

Fig. 2

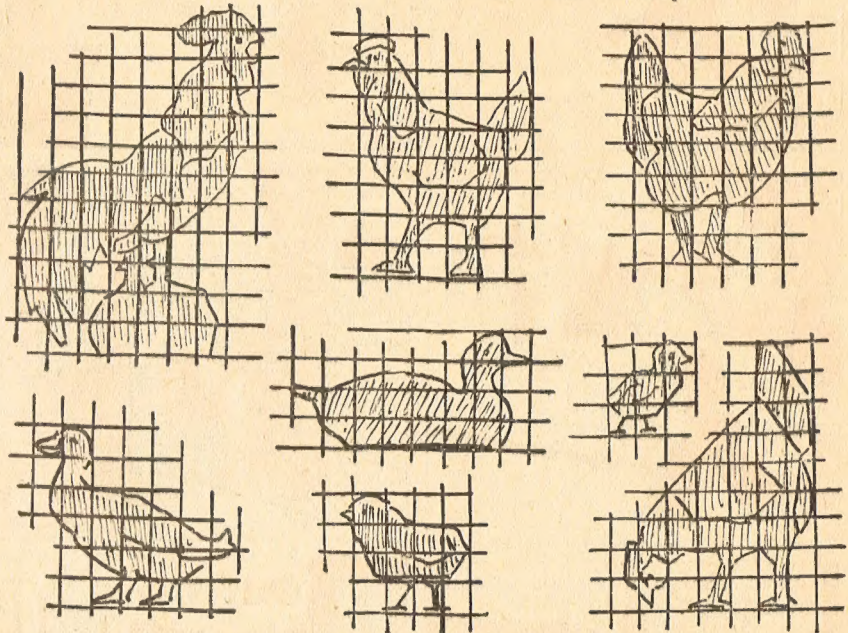
onderaan vast tegen de rechtopstaande hokjes van de schijf.

Dan maak je 'n stevige kartonnen boog die je aan de uiteinden vastlijmt op de schijf. Nu steek je 'n stangetje door 't gat van de schijf en laat de boog rusten op de top van de stang (zie fig. 2). Je steekt die stang in een houten blokje, zodat alles kan staan en je zet het hele gevalletje op de centrale verwarming of op de haard. Door de warmte zal jullie molen ten slotte wel aan 't draaien gaan. En anders geven jullie hem alvast maar 'n zetje.

EEN DRAAI-MOLENTJE

De draaischijf (fig. 1) maken we van karton. Eerst deel je de schijf in acht gelijke delen en teken je 'r de acht hokjes in van fig. 1. Dan knip je elk hokje even uit tot aan de stippellijn en langs die lijn vouw je 't uitknipsel om naar boven toe. Er komen dus acht dergelijke hokjes recht op de schijf te staan. In 't midden van de schijf maak je 'n gaatje.

Nu moet je de acht dieren uittekenen. Ik heb ze in vierkantjes gezet, zodat je ze gemakkelijker kunt overnemen. Wanneer je grotere vierkantjes neemt, worden de figuren groter en omgekeerd. Ben je daarmee klaar, knip ze uit en geef ze 'n kleurtje. Dan plak je ze

EVEN LACHEN

„Vader, wat is dat: de wet der zwaartekracht?”

„Weet ik het! Bemoei je met je lessen, kwajongen, en niet met wat er in de Tweede Kamer gebeurt.”

Tommy: „De tandarts heeft mijn pappie twee rijen geheel nieuwe tanden gegeven.”

Jantje: „Is het echt? En wat doen ze nu met de oude tanden?”

Tommy (die het klappen van de

zweep kent): „O, die worden natuurlijk vermaakt voor mij.”

Rika ziet een ezel in de wei en vraagt: „Moeke, heeft een ezel ook soms kiespijn?”

„Ja, dat zal wel, Rika.”

„Wat zal die dan veel watten nodig hebben, moeke, om in z'n oren te stoppen!”

SJORS VOORZITTER VAN DE **REBELLEN-CLUB**

VINDT EEN DRAADJE.

